

ΟΜΙΛΙΑ του ΠΡΟΕΔΡΟΥ του ΕΕΑ στη ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ της ΓΣΕΒΕΕ

Στο 2^ο Συνέδριο Ευρωπαϊκών Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων που διοργάνωσε η ΓΣΕΒΕΕ στις 8 και 9 Μαρτίου 2018

Αισθάνομαι μεγάλη ικανοποίηση που βρίσκομαι ενώπιόν σας, σε αυτό το βήμα, για δύο λόγους. Θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω από τον πιο προσωπικό και αφορά στον στενό δεσμό που υπάρχει μεταξύ της ΓΣΕΒΕΕ- που διοργανώνει την εκδήλωση αυτή- και του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθηνών. Υπάρχει μία αγαστή συνεργασία σε όλα τα επίπεδα, ένα κοινό όραμα για την ανάγκη ανάπτυξης της ελληνικής επιχειρηματικότητας αλλά και μία πραγματικά φιλική σχέση που μετρά πλέον πολλά χρόνια, με τον πρόεδρο της ΓΣΕΒΕΕ τον κ. Γιώργο Καβαθά, ο οποίος εξάλλου είναι και μέλος του δς του ΕΕΑ. Από κοινού προσπαθούμε να βρούμε λύσεις και να καταθέσουμε προτάσεις για διάφορα θέματα που απασχολούν τους μικρομεσαίους και συνολικά το επιχειρείν, όπως για παράδειγμα το πρόγραμμα για την Δεύτερη Ευκαιρία. Μέλημα μας είναι να βρεθούν αλλά και να εφαρμοστούν οι τρόποι εκείνοι που θα στηρίξουν όσο πιο αποτελεσματικά είναι εφικτό, τις ελληνικές επιχειρήσεις και κυρίως τις μικρομεσαίες. Γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της ελληνικής οικονομίας, αν θέλουμε πραγματικά να ελπίζουμε στην ανάκαμψη, πρέπει να προστατεύσουμε ως κόρην οφθαλμού και να ενισχύσουμε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις της χώρας.

Ο δεύτερος λόγος της ικανοποίησής μου για την συμμετοχή μου στις εργασίες της διημερίδας είναι ότι μέσα από τέτοιες εκδηλώσεις όπως η σημερινή, μπορούν να εξαχθούν χρήσιμα συμπεράσματα και ρεαλιστικές προτάσεις που θα δώσουν προοπτική και σχέδιο για ένα καλύτερο αύριο και για την επιχειρηματικότητα και γενικότερα για την πολύπαθη οικονομία μας. Γιατί δυστυχώς βρισκόμαστε ακόμα σε ένα σημείο που η οποιαδήποτε αστοχία μπορεί να αποδειχθεί μοιραία. Οι αριθμοί είναι αποκαλυπτικοί για την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα:

- Σήμερα το 60% των επιχειρήσεων παρουσιάζουν μείωση του κύκλου εργασιών τους
- Το ιδιωτικό χρέος ξεπερνά τα 200 δισ. €,
- Το ύψος των κόκκινων δανείων στις τράπεζες φτάνει στα 106 δισ. €
- Τα χρέη προς Εφορίες, ασφαλιστικά ταμεία, οργανισμούς και ΔΕΚΟ ξεπερνούν τα 125 δις €

Η αγορά, η πραγματική οικονομία δηλαδή, έχει υποφέρει όλο αυτό το διάστημα της κρίσης, κάτι που όλοι οι παρευρισκόμενοι στην αίθουσα το γνωρίζουν καλά. Ο φαύλος κύκλος της ύφεσης που ξεκίνησε πριν από σχεδόν 9 χρόνια, έχει προκαλέσει μία σωρεία αρνητικών συνεπειών για τους πολίτες και κατ'επέκταση για τους επιχειρηματίες. Μείωση εισοδημάτων, καθίζηση της καταναλωτικής

δυνατότητας, υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου, αδυναμία κάλυψης υποχρεώσεων, ανασφάλεια για το αύριο.

Για να είμαστε όμως δίκαιοι, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι κάτι έχει αλλάξει το τελευταίο διάστημα, καθώς υπάρχουν κάποια σημάδια ανάκαμψης που δείχνουν ότι η καταστροφική για τη χώρα μας κρίση, μπορεί να φτάνει στο τέλος της. Πρέπει βέβαια αυτά τα ενθαρρυντικά σημάδια να αναλυθούν, να αξιολογηθούν και να χρησιμοποιηθούν αποτελεσματικά προκειμένου να μη χαθεί η ευκαιρία για την αναπτυξιακή στροφή που έχει ανάγκη η οικονομία μας. Για παράδειγμα, η έστω και μικρή ανάκαμψη που παρατηρείται τον τελευταίο καιρό αφορά κυρίως στις πολύ μεγάλες επιχειρήσεις. Οι μικρότερες, οι μικρομεσαίες, δεν έχουν δει ακόμη να δυναμώνει το φως στην άκρη του τούνελ. Και όσο δεν γίνεται κάτι τέτοιο, δεν μπορούμε να έχουμε ψευδαισθήσεις για μία συνολική αναπτυξιακή προοπτική. Απλώς κάποιοι «μεγάλοι» παίχτες θα έχουν την ευκαιρία για καλύτερη πορεία, μεγαλώνοντας όμως το χάσμα με τους «μικρότερους», χωρίς όμως να δίνεται ουσιαστική λύση στα μεγάλα προβλήματα που ταλανίζουν τη χώρα, όπως αυτό της απασχόλησης.

Χρειάζονται λοιπόν συντονισμένες δράσεις, συνέργειες, πρωτοβουλίες ενώ απαιτούνται και ορισμένες προϋποθέσεις. Από τις κυριότερες είναι η πολιτική σταθερότητα που κατά τη γνώμη μου έχει ανάγκη ο τόπος. Όταν μιλώ για σταθερότητα στην πολιτική κατάσταση αναφέρομαι κυρίως στην ανάγκη για κοινή στάση απέναντι στα μεγάλα προβλήματα, όλων των πολιτικών δυνάμεων. Μία μικρή αναδρομή στο πρόσφατο παρελθόν θα μας θυμίσει ότι μία από τις βλαπτικές συνέπειες της κρίσης ήταν και η αναστάτωση που υπήρξε στην πολιτική σκηνή της χώρας, κάτι που μοιραία οδήγησε και στην απαξίωση θεσμών, κομμάτων, προσώπων. Κυριάρχησαν η καχυποψία, η αμφισβήτηση, η αδιαφορία, η άρνηση για οποιαδήποτε συνεργασία. Μπήκαμε στην παγίδα της διάσπασης δυνάμεων, την στιγμή μάλιστα που οι συνθήκες απαιτούσαν το ακριβώς αντίθετο. Δηλαδή τη μέγιστη δυνατή συναίνεση για να αντιμετωπιστεί από κοινού η κρίση. Όταν μπαίνουν στη μέση μικροπολιτικά συμφέροντα, κομματικά παιχνίδια, αγάπη για την καρέκλα και όχι για τον τόπο, τότε δύσκολα υπάρχει χώρος για τις απαραίτητες συνεργασίες. Δυστυχώς σε αυτή τη χώρα πάντα υπήρχαν διαχωριστικές γραμμές. Κάποτε υπήρχε το «δεξιόι-αριστεροί», τα χρόνια της κρίσης ζήσαμε το «μνημονιακοί-αντιμνημονιακοί». Αν δεν αποφασίσουμε να καταργήσουμε αυτές τις γραμμές, να εστιάσουμε στον ευρωπαϊκό χαρακτήρα των μεγάλων κομμάτων και στην ανάγκη ένωσης των υγιών πολιτικών δυνάμεων, τότε δεν μπορούμε να ελπίζουμε σε τίποτα. Η κατάληξη θα είναι να κυριαρχήσουν οι ακραίες φωνές λαϊκισμού. Δείτε λίγο τι γίνεται σε άλλες χώρες της ηπείρου μας. Ο στόχος μας λοιπόν δεν πρέπει να είναι οι πολιτικές έριδες αλλά η δημιουργία των συνθηκών εκείνων που θα δώσουν ώθηση στην οικονομία και καλύτερη προοπτική στη χώρα. Επί της ουσίας χρειάζεται η εκπόνηση ενός εθνικού αναπτυξιακού σχεδιασμού και αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσα από διάλογο και ειλικρινή συνεργασία.

Η πολιτική σταθερότητα εκτιμώ ότι θα οδηγήσει και στην ενασχόληση με τα καίρια προβλήματα, όπως στην ανάγκη διαμόρφωσης ενός σταθερού

οικονομικού περιβάλλοντος, χωρίς συνεχείς αλλαγές και αλημιείς στη φορολόγηση. Μόνον έτσι θα δούμε και πραγματικό επενδυτικό ενδιαφέρον, γιατί όσο το φορολογικό καθεστώς θυμίζει κινούμενη άμμο, να είστε βέβαιοι ότι κανένας συνετός επιχειρηματίας δεν θα ρισκάρει την οποιαδήποτε επένδυση. Θεωρώ εξαιρετικά χρήσιμο να σταλεί το ξεκάθαρο μήνυμα προς όλους ότι πλέον η Ελλάδα είναι ένας επενδυτικός προορισμός, χωρίς αιφνιδιασμούς και ξαφνικές ανατροπές, με τον οποίο αξίζει να ασχοληθεί κάποιος σοβαρά. Για να είναι η χώρα ακόμα ελκυστικότερη στις επενδύσεις, πρέπει βέβαια να γίνουν και βελτιωτικές κινήσεις, όπως για παράδειγμα στο ύψος της φορολόγησης επιχειρήσεων. Όσο χαμηλότεροι οι συντελεστές, τόσο πιο έντονο το ενδιαφέρον που θα εκδηλωθεί. Αυτές οι αλλαγές στη φορολογία βέβαια είναι επιτακτικό να γίνουν όχι μόνο για την προσέλκυση επενδύσεων αλλά και για να ανακουφισθούν οι ελληνικές επιχειρήσεις, καθώς το ύψος της φορολόγησης είναι τεράστιο και ουσιαστικά απειλεί με λουκέτο όσες έχουν κατορθώσει να είναι ακόμα σε λειτουργία. Το ίδιο ακριβώς ισχύει και για το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών. Τα κόστη είναι τόσο υψηλά που τις περισσότερες φορές η κατάληξη είναι η αδυναμία καταβολής τους από πλευράς επιχειρήσεων και η αύξηση των οφειλών απέναντι στα ασφαλιστικά ταμεία. Εφόσον συνεχιστεί αυτή η κατάσταση, τότε είναι μαθηματικά βέβαιο ότι θα παραμείνουμε εγκλωβισμένοι στην ύφεση, κάτι που θα είναι καταστροφικό για την οικονομία και τη χώρα. Όλες οι πρωτοβουλίες που θα ληφθούν πρέπει να έχουν στόχευση στην ενίσχυση των ελληνικών επιχειρήσεων, κυρίως των μικρομεσαίων. Για αυτό και επιμένουμε ως Επαγγελματικό Επιμελητήριο Αθηνών σε ρυθμίσεις και προγράμματα που μπορούν να δώσουν ανάσα ζωής και να αποτελέσουν σανίδα σωτηρίας για χιλιάδες συναδέλφους μας. Να γιατί εργαζόμαστε τόσο σκληρά για τη Δεύτερη Ευκαιρία. Όσες περισσότερες επιχειρήσεις διασωθούν, τόσο περισσότερα τα οφέλη για όλους μας. Δεν χάνονται θέσεις εργασίας, αυξάνονται τα έσοδα του Δημοσίου, ανακουφίζονται τα ταμεία. Μπορεί να πιστέψει κανείς ότι μπορεί να έρθει ανάπτυξη χωρίς ισχυρή επιχειρηματικότητα; Στα μάτια μου μοιάζει μονόδρομος αυτή η επιλογή. Ζούμε σε μία ελεύθερη οικονομία και πρέπει να λειτουργούμε με αυτά τα κριτήρια. Κυρίως να σκεπτόμαστε την προστιθέμενη αξία που θα δώσει κάθε επιλογή και κάθε μεταρρύθμιση. Θα καταφέρουμε να αλλάξουμε την πορεία της οικονομίας μας αν δεν φροντίσουμε να ενισχύσουμε την εξωστρέφεια; Την καινοτομία; Όχι βέβαια...

Πως μπορούμε να μιλάμε για μέλλον των επιχειρήσεων όταν υπάρχει ακόμα ο βραχνάς των κόκκινων δανείων; Ή όταν υφίστανται ακόμη οι τραπεζικοί περιορισμοί που αποτελούν τροχοπέδη στην επιχειρηματικότητα και βάζουν φρένο στην αναγκαία από τις τράπεζες ρευστότητα; Όσο δεν λύνεται το θέμα του πραγματικά ακατάσχετου λογαριασμού πως θα λειτουργούν επαγγελματίες και επιχειρηματίες; Να ορισμένα βασικά θέματα για την επιχειρηματική κοινότητα, στα οποία πρέπει να δώσει λύση η κυβέρνηση.

Ακόμα όμως και για ορισμένα ζητήματα που υποτίθεται ότι έχουν δρομολογηθεί, απαιτείται η ουσιαστική εφαρμογή τους. Ο εξωδικαστικός συμβιβασμός για παράδειγμα, θα μπορούσε να είναι με τέτοια μορφή που θα είχαν τη δυνατότητα να υπαχθούν ακόμα περισσότερες επιχειρήσεις που βρίσκονται ένα βήμα πριν

από την καταστροφή. Μία άλλη πικρή διαπίστωση των ανθρώπων της αγοράς, είναι ότι η υποτιθέμενη πάταξη της φοροδιαφυγής έχει κολλήσει. Όντως έχουν γίνει κάποια βήματα, αρκούν όμως; Δεν φτάνουν τα πρόστιμα και οι ελεγκτικοί μηχανισμοί. Απαιτείται ολοκληρωμένο πλάνο πάταξης της φοροδιαφυγής και κυρίως ισονομία, ώστε να αποφεύγονται και προϋποθέσεις δημιουργίας αθέμιτου ανταγωνισμού ο οποίος σχεδόν όλες τις φορές ευνοεί τον πιο δυνατό. Γιατί έχουμε δει να εξαντλείται η αυστηρότητα σε ορισμένες περιπτώσεις και σε κάποιες άλλες διάφοροι επιτήδειοι να πέφτουν στα μαλακά. Επίσης ακούμε πολλές φορές για πάταξη της παραοικονομίας και του παραεμπορίου, χωρίς να έχει γίνει κάτι ουσιαστικό. Άρα είναι αναγκαίο οι αποφάσεις για κάποιες δράσεις να μην μένουν στα λόγια αλλά να υλοποιούνται ώστε να υπάρχουν αποτελέσματα και να μην μένουμε μόνο στις εντυπώσεις.

Μία θλιβερή διαπίστωση των τελευταίων ημερών είναι ότι για λόγους που αδυνατεί να κατανοήσει ένας λογικός άνθρωπος, υπάρχει στοχοποίηση των μικρομεσαίων εμπόρων που δραστηριοποιούνται στο κέντρο της Αθήνας, από κάποιες δεκάδες νεαρών που κρύβονται πίσω από κουκούλες. Τα περιστατικά της Ερμού και της Πατησίων είναι πρόσφατα και πολύ ανησυχητικά. Σε αυτό το σημείο κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου προς την Πολιτεία και ζητάμε την άμεση αποζημίωση αυτών των ανθρώπων καθώς και την ενίσχυση της αστυνόμευσης προκειμένου να προστατευθούν ζωές και περιουσίες. Η κυβέρνηση οφείλει να δει με προσοχή το θέμα.

Όπως οφείλει να είναι σε συνεχή επικοινωνία, διάλογο και ανταλλαγή απόψεων με τα επιμελητήρια και τους αρμόδιους φορείς όλης της χώρας για να αντιμετωπιστούν καιρία και αποτελεσματικά τα ανοιχτά θέματα που απασχολούν επαγγελματίες και επιχειρηματίες. Τίποτα δεν γίνεται αυτόματα, ούτε και υπάρχουν μαγικές λύσεις. Μόνο με σχεδιασμό, ρεαλιστική στόχευση, σκληρή δουλειά και με όπλο την ενισχυμένη επιχειρηματικότητα, μπορεί να αναστραφεί το κλίμα και να μπει η χώρα σε τροχιά ανάκαμψης. Εύχομαι σε μελλοντική εκδήλωση της ΓΣΕΒΕΕ να μιλάμε με διαφορετικά δεδομένα.

Σας ευχαριστώ πολύ και εύχομαι καλή συνέχεια στις εργασίες της διημερίδας....